

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 243. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511279456/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER 243

Sag; og jeg fandt det mig meget ubeleiligt og ufor-
nødent at undersøge den nøyere — Jeg formodede
deres Hensigter, men jeg vidste mine; og jeg loed
mig det smage ret vel; i den Tanke, at enten man
5 vilde lokke eller blot forstrække mig dermed, kunde
min Stiffader, naar jeg var borte betale min
Regning af min Fædrene-Arv —

Næste Dag gik jeg til Residenten — Jeg sagde ham
i Hensigt til min Broder, at han uden Tvivl mig
10 uafvidende maatte være reyst hjem, siden jeg ved
al min Eftersøgning ikke kunde finde ham — Han
syntes at troe dette — Han gav mig herpaa et Brev
med et stort Segl for, til Herr Major Voss i Magde-
burg — Han viiste mig en Skipper — Kaptain, som
15 de kalde dem — der just var hos ham, og der om
to Dage skulde bringe mig til Lentsen, hvor han
lovede, at overlevere mig til Postmesteren, der
videre skulde befordre mig — Alting blev fuldkom-
men aftalt —

20 Jeg fandt noget besynderligt; og følgelig efter
min Tænkemaade noget meget fornøyleligt deri, at
den Dag, da jeg skulde seyle til Preußen, om Mor-
genen; var just den samme, da vi om Eftermid-
dagen kunde vente Posten fra Kjøbenhavn — Ende-
25 lig frembrød denne, saa inderlig ønskede Dag, som
af sin Natur var, og ved en Hændelse blev en af
||, i de meest romanske i min Leve-Tid — ||

VIINFLASKEN

Soelen var neppe kommet over horizonen,
30 førend jeg munter og rask, som et Føl der spiller
over Markerne, og modig, som Don Quixott, naar
han gik ud paa Eventyrer; sprang ud af Sengen;
og ved den meest overgivne Lystighed, og de kjæl-
neste Caresser tvang min Broder, til at gjøre det
35 samme — Nu var det mig, om en ret god Froekost
at gjøre, sagde jeg; efterat jeg i en Haandevending